

4. זעקות ולחישות (שוודיה)

3. פליני - רומא (איטליה)

תעל"ג * הסרטים הטובים תעל"ג

● ג'ון פורד, האיש שעליו אמר אורסון וולס: „אני מכיר שלושה במאים אמריקאיים גדולים: ג'ון פורד, ג'ון פורד וג'ון פורד.“ הוא נפטר בגיל 78, אחרי שמחלות וגיל מנעו ממנו פעולה יוצרת בשנותיו האחרונות.

● ז'אן פיאר מלוויל, איש-המחזרת היהודי-צרפתי שהיה חלוץ החירות האמריקאית של הבמאי, היווה בזמנו מופת לכל הצעירים של הגל החדש המפורסם בצרפת. לא פסק לעבוד עד היום האחרון (בגיל 55) על סרטים בהם הגבול בין הצדק והרשע מיטשטש, ונציגי שני המחנות נפגשים תמיד, בסוף הדרך, במעגל האדום שאין ממנו מוצא.

● רוברט רייאן, מן הטובים שהיו להוליווד אי-פעם. איש שהעניק עוצמה ואמינות להמוני תפקידים מישניים, נחשב על-ידי במאים רבים לשחקן-מפתח. אבל לא היה לכוכב של ממש, כי „עיניו היו קטנות מדי.“

היה זה שיקול אופייני לתעשייה מתוססת, כלת, שעינה האחת על האמנות, ושבע האחרות מתבוננות בקופה.

שחקנית מי שנה השנה:
אלן בורסטין
„הצגת הקולנוע האחרונה“

שחקן מי שנה השנה:
ג'ואל גריי
„קאבארט“

לה ביותר בסרט כולו. בסיגנון שונה לגמרי, בנוסח משחק-הקולנוע הישן והגדול מן החיים, צריך להזכיר את שרה מיילס („ליידי קארולין לין לאמב“), וכמובן את ליוה מיגלי („קאבארט“). בת שאינה נופלת במאומה מאמה, ג'ודי גרלנד.

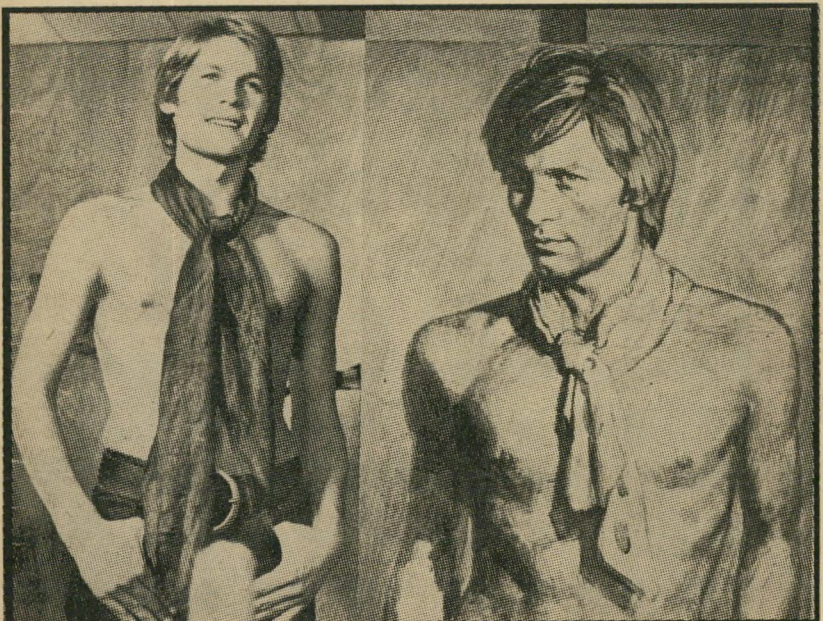
שחקני-המישנה: ככל שנחפש, לא נמצא מוצלח מבנו של הקומיקאי היהודי מיקי כץ, אשר קורא לעצמו ג'ואל גריי. כמנחה הסרקסטי, הנשוי והמצועצע של „קב רט“, הוא העביר רעד בצופים, הגיש, אולי יותר מכל שחקן אחר בסרט, את ההומור המר של תרבות מתבוססת בדמה. בין השחקנים הרבים של „הצגת ה-קולנוע האחרונה“, היתה אלן בורסטין, האם הנאה, הבוגדת בבעלה אבל שומרת על פיקחונה, לדמות המישנה המעניינת של השנה.

שמונה

עיניים

ל סיום, „יזכור“ לשלושה אנשי-קולנוע גדולים, שהלכו השנה לעולמם.

הרע תעל"ג * הסרטים הרעים

4. תמונתו של דוריאן גריי (איטליה)

3. ליידי שרה בלוז (ארה"ב)